

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A pénzügyi palota.

Nagybecskerek, márczius 1.

Torontálvármegye tegnapi rendkívüli közgyűlésén, Nagybecskerek város fejlődésére nézve igen fontos tárgyalás vetődött föl, melynek végleges eredménye nagyban fog hozzájárulni ahhoz, hogy a városnak az utóbbi időben erős lendületet vett építkezése egy nagy lépéssel haladjon előbbre.

A helyi pénzügyi hivatalok elhelyezésének kérdése ugyanis, sok gondot okozott a helyi kormányzatnak, sok vesződést a kérdéses hivatali személyzetnek abban a fogyatékoságában, mely manapság a pénzügyi közszolgálatot a közönségre nézve is nagy mértékben tette — hogy úgy szóljunk — alkalmatlanná.

A megyei kormányzat intézői, abban a kiváló gondoskodásukban, melyben a megye és Nagybecskerek város vitális érdekeit állandóan részesítik, a legnagyobb odaadással és a legterhesebb kombinációk munkájának árán voltak azon, hogy e rég érzett szükség mizeriáin segítve legyen és az erélyes akció e tekintetben már köztudomásulag oda terelte az ügyet, hogy a pénzügyi palota tervei teljesen realizálva lévén, felsőbb jóváhagyás utolsó intézkedés-

nek bekövetkezte után, már a lehető legrövidebb idő multán hozzá kezdenek a szinte monumentálisnak ígérkező középület emeléséhez.

Az alispáni jelentés, mely ebben a tekintetben tájékozta tegnap a közgyűlést, szigorú gonddal egyesíti mindazon számba vehető eszközöket, melyek a terv pénzügyi oldalát megvilágítják és annak keresztülvitelét lehetővé teszik. Ebben a tekintetben nem is lehet aggálya a megye közönségének, mert a pénzügyi hivatalok épületének költségei oly módon fognak beszereztetni, hogy a mint egy 200.000 forintot kitevő kölcsön semmi hátrányos visszahatást nem fog szülni a megye fináncziára, a menyiben a tisztai nyugdíjintézeti alap tulajdonát képező 130.000 forint névértékű papíráradék eladása mellett s a még hiányzó negyvenhétezer forintnyi összeget, a legprecízebb beszállással a megyei házi pénztárban kezelt alapokból és a helybeli pénzintézeteknél gyümölcsözőleg elhelyezett megyei készpénztőkék igénybevételével fogják fedezni, a mint azt a belügyminiszeri leirat is czélszerűnek véleményezte.

A kölcsöntőke beszerzésének ezen módja, két szempontból is kiváló

előnyvel bír; a kölcsönvevő alap megkíméltetik az árfolyamvesztéstől, és azáltal, hogy a kölcsön csak a tényleges szükség beálltával vétetik fel, — az interkaláris kamatok czimén a kölcsönvevő alap veszteséget egyáltalán nem fog szenvedni.

Mindezen befektetésekkel szemben a pénzügyi palota állami bérfizetés és magán-üzleti helyiségek után 9660 forintot jövedelmezne, és mindössze csak 940 forintnyi fedezés szüksége állana be.

E vázlatosan idevetett számok arányai világosan mutatják, hogy a pénzügyi palota létesítése biztos reális alapokon nyugszik, és hogy a közgyűlésnek azon határozatát — melynek értelmében az alispán megbízást nyert a tisztai nyugdíj-intézeti alap tulajdonát képező százharmincezer forintnyi papíráradék eladására, — éppen olyan megnyugvással fogadhatja a megye közönsége, mint a mielő körütekintő gonddal és a körülmények lelkiismeretes számbavételével készítette elő a megye kormányzata a nagybecskereki pénzügyi palota költségvetési tervezetét és nem igen van kétségünk abban, hogy a megye ily irányu fölterjesztését a belügyminiszerium egész terjedelmében jóvá-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A bögöly.

(Elbeszélés.)

— A „Torontál” számára francziából fordította: —

Vattay Margit.

(Vége.)

Ez a cukor, a rózsánü pongyola, a tiszt és a ló nagyon kellemetlen benyomást gyakoroltak Eduárd urra, s két nap mulva — anyja által, kit táviratilag értesített — ünnepélyesen megkérte a leány kezét Saupiquetné ő nagyságától.

— Ez a szerencse reánk nézve különösen megtisztelő — felelt a pavillon tulajdonosnője — kérek azonban egy kis gondolkodási időt, hogy férjemmel is értekezhessem, mert mint hiszem, ő nagyon fiatalnak tartja még Hortensét a házasságra.

E szavak valódi értelme pedig ez volt:

— Ha a mi bérlőnk, a ki vicomte, kinek negyvenezer frank évi jövedelme van, ki csinos is és kitünő lovas, s ami fő, lóva már tizenégy nap óta eszi czukromat, — ha ő nem kéri meg Hortense kezét, akkor se leszek az „anyósod!” . . .

Ezen ügyes családi számítást nemsokára mindenki megtudta, s a város előkelő körei nagyon természetesen találták; hiszen mindenki hasonlóan cselekedett volna ilyen körülmények között.

Nemsokára azt beszélték, hogy Prebois kapitány komolyan szerelmes Hortensébe,

és ez nem volt igaz; aztán hogy a leány rajong a vicomte után, a miben harmadrészenél kisebb igazság rejlett.

Reggeli nyolcz órakor, midőn a tiszt istállóját megvizsgálta, már az ablaknál láthatta a fiatal leányt világos pongyolában, s vállaira omló hajának arany hullámaival.

Kezdetben csak köszöntek egymásnak; később pár szót váltottak; míg később a tiszt már virágot kért a leánytól, mit ez eleinte megtagadott, de végre is a legnagyobb zavarral ledobott, mit a kapitány csákójával fogott föl.

A városban sokat beszéltek erről; s megtörtént, hogy ha Prebois gomblyukába virágot tűzve sétált, az egyetértő pillantások ezt látszottak mondani:

— „Fogadjunk hogy azt a rózsát nem a piacon vette.”

Ezen idő alatt Jarrie ur kiesett a kegyből. Szórakozva vették csak észre, ritkán köszöntek neki s hidegen szorítottak vele kezét. Azt is beszéltek, hogy áthelyeztetéseért már folyamodott, sat. sat.

Pedig ő nyugodtan várta a jövőt, annyira nyugodtan, hogy az emberek nevettek fölötte, hogy miként lehet a csodák idejét várni.

III.

Nincs semmi lehetetlenség a világon! Néha egy bögöly — egy közönséges bögöly — is elégséges arra, hogy a dolgok más fordulatot vegyenek — minden csuda nélkül.

A várostól három kilométernyire, egy

ritkán látogatott domb aljában, gyönyörű kis tó fodrozgatá átlátszó hullámaival, sűrű bokrok és gyertyánfaktól koszoruzva.

Az emberek arra nem jártak, mert hosszú ut vitt odáig; a sétálni vágyók pedig, még kisebb sétahelyeket találhattak.

Egy júliusi nap tikkasztó reggelén, Prebois négy vagy öt tisztársával kilovagolva, fődözték fel ezen kellemes rejtkehelyet. A hőség nagy volt s a porlepett és kiizzadt lovasok és paripák alig tűrhették már a nagy meleget. A tó megpillantásakor örömmel üdvözölték a kies helyet, s elhatározták, hogy itt megfognak fürdeni.

— Igen, de ki fog vigyázni lovainkra, a mig mi fürdünk?

— A lovainkra? — kérde Prebois. Hát őket is megfogjuk fürösztetni!

A hogy mondta, úgy is tett. Leszállt lováról, lenyergelte, csak a kantárt hagyta rajta, s miután ő maga is levetkőzött, nyergét egy mogyorófabokor árnyékába helyezte.

Társai követték példáját. Kedves paripákat egyszerre vezették a vízbe. Ha valaki akkor arra felé sétált volna, bizonyára egy mythologiai furdó centaure társaságban gyönyörködött volna!

Soha vigabb és kellemesebb fürdést még gondolni sem lehetett!

E közben az idő haladt s a fürdést abba kellett hagyni; ruháikat előkeresvén, kezdtek lassanként a mythologikus kosztümből e világnak kívánalmait szerint kibontakozni.

Midőn Prebois a puha és zöld füre lépett, újabb fura ötlete támadt.

hagyja és így a tavasz jöttén a város az új palota építési munkálatainak megkezdésével fogja demonstrálni kétségtelen haladását.

A valutarendezés és az osztrák-magyar bank. Wekerle Sándor és Steinbach Gusztáv pénzügyminiszterek hétfőn az osztrák-magyar bankra vonatkozó minden kérdésre nézve elvi megállapodásra jutottak. E megállapodás következtében Steinbach miniszter úgy a saját mint Wekerle nevében felszólítja az osztrák magyar bank két alkormányzóját, hogy az igazgatótanács néhány tagjával a bank képviseletében lépjenek tárgyalásokba a kormányval, melyeket Bécsben fognak folytatni.

A francia kormányválság kérdésének megoldása távolról sem keltett oly meglepetést, mint sok helyen hiszik. A párisi lapok szerint a Loubet-kormány kevés rokonszenvvel találkozott; már a mérsékelt köztársasági lapok is az új kormányt az intéző körök gyengeségének és Constans iránt való hálátlanságnak mondják; azt hiszik, hogy az új kormány nagyon rövid életű lesz. Constans az ország minden részéből rokonszenves nyilatkozatokat kap. A tegnapi táviratok értelmében az alkotmányos jobb oldalhoz tartozó mintegy 20 képviselő ma tartott gyűlésén elfogadott egy nyilatkozatot, mely szerint elhatározták, hogy a köztársaságban konzervatív párt alakítására törekednek és a szabadelvű eszmék, a szociális és vallási béke, valamint a demokratikus reformok mellett fognak harcolni.

HIREK.

— **Márczius 15.** A márczius tizenötödiki hazafias emlékűnnepély, ha az előjelekből ítélni lehet, méltán becsületére fog válni a nagybecskereki kereskedő ifjuság egyletének. Az ünnepély rendezősege mindent elkövet, hogy az minél vonzóbb műsorral bírjon és minél nagyobb számát egyesítse a hazafias közönségnek. Az estély esti 8 órakor fogja kezdetét venni, a „Korona”-szálló nagytermében és a műsorból egye-

— Ki akar voltigirozni? — szolt. Jertek: ruházatunk úgy sem akadályoz most, s itt jobban is fog most sikerülni, mint a lovardában!

A feleletet be sem várva, oly ügyes és elragadó mutatványokat vitt véghez, mint valami sokat tapsolt czirkusz lovar.

Társai nem követték — csak megtapsolták nagyszerű ugrásait.

Egyszerre azonban a lova unni kezdte a mulatságot és komolyan galoppozni kezdett.

Lovarja hasztalanul törekedett őt visszatartani. Nehány percz és a tó messze maradt s örülten száguldott a város felé.

— Mi lesz most?! kérde az egyik bajtárs. Ilyen kosztümmel!

— Meg sem áll az istállóig! — felelé a másik. — Fogadni mernék, hogy egy bögöly csipte meg a lovát! Visszatartani most már képtelen! No ez csakugyan boldog kis multság! Siessetek, öltözködjetek, gyorsan... utána... utána...

Fájdalom... úgy történt! Prebois kezében a kantárszár elszakadt, a ló féket nem érezve, csak a bögöly csipését és szurását érzé és az elől akart menekülni.

A város sánczait már tisztán lehetett látni; husz másodpercz mulva már a fölönvő hidat is úgy átugrotta egyetlen szökéssel a paripa, hogy azt nem is érintette. Az őrt ki szuronyával akará feltartóztatni, elgurította, mert rendnek kell lenni... s az volt a parancs, hogy a hidon csak lépés-

lőre annyit árulunk el, hogy lesz emlékbeszéd, elszavalják a „Talpra magyar!”-t, egy más hazafias költeményt, és azonkívül zenei rész tölti be a ritka érdekesnek ígérkező estély műsorát. Az estélyt táncz fogja követni.

— **A nagy-beeskerek-pancsova-kubini vasut közgazgatási bejárásának eszközzésére** kiküldött bizottság február hó 26-án fejezte be működését Pancsován. Ez alkalommal megnézték és megvizsgálták, — mint levelezőnk írja, — a terveket, valamint a helyeket is, hogy szakvéleményüket a miniszteriumnak megadhassák, s hogy ilykép az építési engedély mielőbb kiadható legyen. A bevégzett munka után a társaság a Scholler szállóban gyűlt össze bankettre, mely jó kedélyhangulatban folyt le. A felköszöntök sorát Dániel László, megyei helyettes alispán kezdte meg, a ki élénk és emelkedett szavakban emlékezett meg Pancsova város polgárságáról, melynek szép és dicsőretre méltó gondolkozását már az is bizonyítja, hogy az építendő vonatra 210,000 frtot szavazott meg. Poharát a derék város polgárainak egészségére emelte. Utána Péter Pál polgármester Gyöngyössy miniszteri tanácsost éltette, mire Gyöngyössy a város vezetőire emelte poharát. Felköszöntöket mondtak még: Graf I. Pál és Ruttner dr., mindketten Daniel Lászlóra, a megye első képviselőjére, és végül a hadügyminiszterium küldöttje, von Geldern vezérkari százados emelt szót, melyet a jelen voltak nagy tetszéssel fogadtak.

— **Telefon.** A Nagybecskereken felállítandó telefon tárgyában Rónay Jenő főispán a helybeli kereskedőkhöz a következő körlevelet intézte: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága f. évi 11436. szám alatti kegyes leiratában arról méltóztatott értesíteni, hogy Nagybecskerek város területén még a folyó évben állami közhasználatu távbeszélő hálózatot szándékozik létesíttetni, ha az érdekeltek legalább 20 állomásra vonatkozólag kötelezik magukat, hogy havi 6 frtnyi összegben megállapított előfizetési díj mellett a hálózatnak üzembe vételétől számított legalább két éven át előfizetői maradnak a hálózatnak. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága Balla Pál posta- és távirdamérnököt már is utasította, hogy folyó év márczius hó 14 én Nagybecskereken jelenjék meg és itt a helyi viszonyokat tanulmányozván, az érdekelteknek az esetleg még szükséges

felvilágosításokat adja meg. A fentieket közölve, van szerencsém tehát a t. czimet arra felkérni, miszerint a távbeszélő létesíthetése ügyében folyó évi márczius hó 8-án délelőtti fél 12 órakor hivatalos helyiségemben megtartandó értekezleten résztvenni sziveskednék. Szives betekintés végett van szerencsém egyuttal ama kötelező nyilatkozatnak mintáját is csatolva közölni, mely a fentérintett napon tartandó értekezlet alkalmából az illető érdekeltek által — kik a távbeszélő hálózat létesítését óhajtják — aláírandó lesz. Fogadja t. czim tiszteletem nyilváníását. Nagybecskerek, 1892 február 26. án. Rónay, főispán.

— **Madarász Józsi bácsi levele.** Lauka Gusztáv koszorus írónk, közelébb érdekes levelet kapott Madarász Józsi bátyánktól, a képviselőház e veterán tagjától, a kinek korelnöki szereplése nemrég olyan országra szóló hatást keltett. A levél megírására az adott okot, hogy Lauka előtt valaki nemrég azt állította, hogy látta „mikor a mult országgyűlés megnyitásakor, a trónbeszéd megtartása alkalmával Madarász József diszmagyarban ment fel a királyi palotába.” Lauka, a kinek az öreg ur ifjúkori czimborája, természetesen lehetetlennek tartotta ezt, mivel azonban ellenfele makacsul ragaszkodott állításához, levélben fordult Madarászhoz, megkérdezvén tőle, hogy mi igaz van a dologban. E levelére kapta a következő választ, mely szószerint így hangzik:

„Budapest, 1892. február.

Lauka Gusztávnak barátilag!

Kedves barátom!

Mondhatlanul csodálkoztam, midőn leveled aláírását olvasván, megtudtam, hogy „Nagybecskerek”-ről írsz; így vet a sors tova bennünket!

Még inkább osodálkoztam, midőn végig olvastam soraidat, hogy miként akadhatnak egyének, a kik akarva, vagy nem akarva bar, valótlanúságot állíthatnak.

Mert azon állítás, édes barátom, hogy én „egyik mult országgyűlés megnyitásakor, a trónbeszéd alkalmával diszmagyarban jelentem meg a királyi palotában” — ez lehet bárkinek képzelődése, de mint állítás, — a legszelídebben jellemezve, — valótlanúság. Tehát: Lauka Gusztáv

Prebois?! Hogy lováról leszálljon, arra gondolni sem lehetett! Ily állapotban a ló még is csak némi takaróul szolgált.

Kétségbeesítő helyzetében hamar határozott a kapitány. Ideje is volt, mert már csoportosulni kezdetek mögötte, s a csodálatot a sajnálat részvéte kezdé fölvaltani. Az udvarban szolgáját pillantotta meg, ki éppen a lószerszámok fényesítésével volt elfoglalva.

— Moreau! — ordított a kapitány oly hangon, mely mindenhez hasonlított inkább, csak emberi hanghoz nem.

Saupiquetné őt felismerve elfutott s magával vonszolta leányát is. A szolga előszaladt látva, hogy mi történt, visszafutott egy lópokróczért, s a mumiai lovasból indián vadász lett, ki panchojába burkolozva, utoljára lépett be életében az ősmertes udvarba.

A vicomte még az nap Párisba utazott, nyolcz napi szabadságot kérve, mely engedélyből nemsokára negyedévi szabadság lett.

Midőn visszakerült La Roche sur Doubs városába, a kis tó már be volt fagyva, Saupiqueték többé bérbe nem adták ki a pavillont, leányukból Jarrie ő nagysága lett, s férjével egy éjszaki városban boldogan élt.

Bögöly-legyeketől ott nem kellett többé félni . . . . .

ben szabad haladni. Mielőtt a második ór az elsőnek segítségére jöhetett volna, Prebois már a folyó hidjához közeledett. Itt egy csapat véres szemű buldog vette üldözöbe, s irtóztató üvöltéssel kísérte utjában.

A hidon túl már a népes város terült el, s a ló még mindig eszeveszetten rohant.

A pokoli lármára a kereskedők ajtaik elé álltak; az asszonyok ablakaikhoz siettek; de senki sem bírta a rejtvényt megféjteni, mely egy nyeregtelen száguldó lóból, rajta öltözetlen — lónyakára dülő — emberi alakból és nagy sereg kutyából állott.

Végre a Cathedrát utca sarkán befordultak . . . . Csakis oly kitünő lovas és lónak köszönhető, hogy az említett utca-sark haláluk tanuja nem lett.

A ló érezvén, hogy közel van céljához, lépését meglasztotta, s a légy is teleszíván magát, úgy elszenderült, mint a szürke barát pecsenyéje mellett!

A vasrács elöttük volt... A ló megállott. Gaston ur meg volt mentve!

IV.

Fájdalom! el volt veszve...

Rémülve vette észre, hogy a vasrács mögött egy rózsaszínű, és egy sötétebb alak áll.

A két hölgy nagy kíváncsisággal, de ösztönyszerű bizalmatlansággal közeledett. Szerencsére Hortensia kisasszony rövidlátó volt. Mittevő legyen most a boldogtalan

távnak, a ki felindultan állította, hogy Madarász Józsi soha sem jelent meg Budán a trónbeszéd alkalmával, igaz a van.

Annyira igaza van Lauka Gusztávnak, hogy hire járván, hogy én leszek felhiva korelnökül, több elvbaráttal, jelesen Hermann Ottó s többekkel megbeszélve, elkészültem azon kinyilatkoztatással, hogy a korelnöki tisztet is csak akkor fogadom el, ha a kormány előbb kötelezi magát arra, hogy: „a fekete-sárga zászló használata megszüntetésével, az országgyűlés ünnepélyes megnyitása alkalmával, a magyar király kizárólag magyar környezetben jelenik meg, a magyar nemzeti színek és zászlónak pedig, az ország határai közt, mindenütt es mindenkor megadatik mindaz, a mi azt az 1847/8. XXI-ik törvényezikk szerint megilleti.“

S most fogadd, kedves Gusztim, korbársadnak a nagy korból meleg kézszorítását, hogy hazafias kötelességérzetemet ismerve, mellettem lándzsát emeltél, eg áldása s barátod hű emléke kísérjen életpályádon s tarts meg ezentul is szives jóindulatodban, — meg fogom azt érdemelni ezentul is! Igaz híved:

Madarász József,
országgy. képvis.

— **A főrendiház tagjai a délvidékről** az 1892—97-iki országgyűlésen a következők: Dessewffy Sándor esanádi püspök, Metianu Janos aradi, Dimitrievits Nektar verseczi, Popea Miklos karansebesi és Popovics Nikanor temesvári gör. keleti püspökök, Mihályi Viktor iugosi gör. kath. püspök, id. Bissingen Nándor gróf, Csekonics Endre gróf, Szapary László gróf, Atzél Lajos br., Ambrózy Gyula es Lajos bárók, Révay Gyula es Simon bárók, Bohus Zsigmond, Gall József, Ormós Zsigmond, Svab Károly.

— **A kaszinó választmánya** tegnap tartott ülést a vigalmi bizottság megalakításával Reitter Oszkár aligazgatót bízta meg. Így kilátás van rá, hogy ezentul havonként legalább egyszer a kaszinói tagok épen olyan kedélyes összejövetelekben vehetnek részt, mint a minők emléke a közönségnek meg élénk emlékeiben él. A kaszinó beteg gondnoka helyébe Hessze Ede ur bízott meg a gondnoki teendőknél a folyó évben való ellátásával. Határozatba hozott az olvasó-terem régi, de becses olvasó-asztalának kijavítása, a könyvtár számára könyvek beszerzése és katalógus elkészítése, a mit minden tag meg fog kapni. A dominó-kedvelőket leginkább érdekelni fogja, hogy ezentul a dominó-pénz asztalunkint 40 kr. lesz, a kik pedig tagdíjakkal hátralékban vannak, azokra nézve elhatározott, hogy mielőtt erősebb rendszabályokhoz nyulna az egylet, a hátralékok fel fognak szállíttatni hogy hátralékait f. é. márcz. végeig lefizessék. Ha ez sem vezetne eredményre, az egyleti ügyész fogja kezébe venni a tagdíjak behajtásának ügyét. Új tagokul felvetettek: ifj. Demkó Pál dr. es Deiler István rendes tagoknak, Schlesinger Mór dr. jegyvényesnek.

— **A Ferencz József-tér ártézi kutja** mindinkább közeledik a befejezés felé. Az eddigi furas meghaladja már a 175 métert vagyis 220 labat. A vállalkozó Ladányi Lajos megbízottja Ábrahám Sándor szives volt rendelkezésünkre bocsátani az adatokat, hogy bizonyos mélységekben milyen talajon kellett a furónak áthatolni. Azt hisszük olvasóinkat érdekelni fogja az, hogy Nagybecskerek alatt milyen földrétegek nyulnak el. A furás eddigi eredménye után itélve még vagy 100 méter mélyre kell menni, hogy a Bega vizének kárpótlásául tiszta artezi vizet ihassunk. De nézzük a geologusok szempontjából is érdekes talaj-képződést: A föld színétől 2.90 méter mélységig fekete termő föld (a humus,) terül el. 2.90 métertől 11.30-ig sárgás barna agyag, 11.30 métertől 20 méterig előbb barna, majd kékes iszapos és homokos agyagot emeltek ki. 20 méter mélységben előbb apró kavicsra, majd nagyszemű csigákkal telt iszapra akadtak. 26 méternél

futó homokot és barna agyagot találtak egész 50 méterig. 68 méter mélységben ismét apró kavicsos homokra bukkantak 107 méterig. 118 méter mélységben már kagylókat találtak körülbelül 160 méterig, majd kavics, finom futó-homok, szürke agyag került felszínre. 160 méter mélységben kemény homokkő tette próbára a furó eszközöket, mely réteg 9 méter vastag es csak 169 méternél kezdődik ismét apró köves szürke materia egész 175 méterig. Eddig összesen 53 különféle földréteget találtak, melyek mindegyikéből kis kockák mintákat helyeztek el a megyei archivumba az utókor számára. A furás további eredményéről rendszeresen tudósítunk.

— **Véres kardpárbaj.** Pancsováról írja levelezőnk: E hó 26-án véres kardpárbaj folyt le Csitinszky dr., helybeli ügyvéd, es Tachy, gazdasági gyakornok között. A párbajra valami összeszólalkozás adott okot. A párbaj folyamán Csitinszky karjára jelentékeny vágást kapott, míg ellenfele sértetlen maradt.

— **A délvidéki képviselők közül** a képviselőház egyes szakbizottságaiba beosztottak a következők: Pálffy Elemér, Demkó Pál, Belicska Béni, Hieronymi Károly es Szerb György a bíráló bizottságba;

Dániel Pál, Hieronymi Károly, Janicsáry Sándor, Jókai Móra a felirati bizottságba;

Joannovits István az igazságügyi bizottságba;

Szapary László gr. a közgazdasági bizottságba;

Baich Milos báró a gazdasági bizottságba;

Pálffy Elemér az összeférhetlenségi bizottságba;

Nikolics Feodor br. a közlekedési bizottságba;

Vargies Imre a kérvényi bizottságba; Janicsáry Sándor a mentelmi bizottságba;

Vuja Péter a számvizsgáló bizottságba;

Asbóth János, Dániel Ernő, Hieronymi Károly, Králitz Béla a pénzügyi bizottságba;

Szerb György a véderő bizottságba; Bessenyei Ferencz, Nákó Kálmán gr., Nikolics Feodor br. es Rohonczy Gedeon a vizügyi bizottságba;

Zselénszky Róbert gr. a zárszámadást vizsgáló bizottságba.

— **A temesvári ügyvédi kamara** Szuló Ernő elnöke alatt tegnap tartotta meg évi közgyűlését, a tagok nagy részvete mellett. Az érdeklődés a kamara évi jelentésében összpontosult, melyet egyuttal, mint az igazságügyi miniszterhez szóló felterjesztés tervezetét ajánlott a választmány elfogadásra. Jellemző a jelentés zárpaszusa, mely így hangzik: „Miután csaknem minden évi jelentésünkben rámutattunk az ügyvédség fáján ragódó féregre; majdnem minden évben az évi működésünkről tett számadásunkban föltártuk sérelmeinket es bajainkat es minden alkalommal a baj, a kóranyag, a járvány kiemelésével a gyógyszer is megszereztük es miután mindedig jogsérelmeink orvoslása es bajaink enyhítése céljából semmi sem történt es ugy látszik egyhamar történni nem is fog: ugyanazért bizva ügyünk igazságos voltában es az igazságnak biztos diadalra való jutásában, keleti fatalizmussal es a teljesen tönkrementnek egykedvű nyugodtságával várjuk a dolgok további fejlődését es a chaosból talán véletlenül kedvezően leendő kibontakozását.“ Több kamarai tag ugy találta, hogy az igazságügyi kormányzat olyatén megbírálása, mint a mely a jelentés ezen es számos más kitételeben foglaltatik, a kamarai hatáskör tuhátságát képezi; mások, pl. Botlik fehértemplomi ügyvéd, a jelentés iránybeli fogyatkozásait kifogásolták. De legkevésbé az felelhet meg az ügyvédi kar intencióinak, hogy egészen elejtse az érdekeiért való harcot es „keleti fatalizmussal“ nézze a dolgok további folyását. Az utóbbi nézetet különösen dr. Korniss

Géza es dr. Szidon Miksa ügyvédek hangsúlyozták; a jelenlevők többségének azonban nagyon megtetszhetett az a „keleti fatalizmus“, mert az az indítvány, hogy ez az egész passzus hagyassék ki, 28 szóval 11 ellen elvetetett. Végre a jelenlevők derült helyeslése közt elfogadtatott Kisfaiudy Kálmán ügyvéd közvetítő indítványa, mely szerint a kérdéses mondat ilyenformán módosult: „jogainkért végsőig küzdve, egyelőre — keleti fatalizmussal nézzük stb.“ Ezzel aztán az összes jelenlevők — 8 kivételével — megelégteltek a további vitát s a napirend többi tárgyait hamarosan elintézték.

— **Elgázolt gyermek.** Szörák Sándor Grün Simon bórkereskedő kocsisa, tegnap délután a nagy hidról jövet sebesen hajtott lefelé, miközben Kozák Náda helybeli lakosnő nyolczéves leánykája a kocsikerékei alá került s jobb lábán súlyos sérülést szenvedett. A kis lánykát nyomban ápolás alá vették, a kocsist pedig a rendőrség le tartóztatta.

— **Eltűnt száz forint.** A Korona szálloda főpinczere, Goldstein Frigyes, jelentést tett a rendőrségnek, hogy szobájából, a penzszekrényből, melynek kulcsát egy délután nem vette magához, ismeretlen tolvaj száz forint készpénzt lopott ki, még pedig újdonat új bankókban. A rendőrség ez ügyben a vizsgálatot megindította.

— **Egy természeti kincs.** Ott, a hol a természet Magyarország fővárosa környékén oly számos szépséget fejt ki pazar pompával, a budapest-brucki vasutonal állomása mellett a gyógyászatnak egy szép es maradandó emléke áll.

Gyönyörű park közepette, mely évente tavaszi pompájában a legszebb kertekkel vetekszik, emelkedik számos pompas épületek mellett, egy messziről szembetűnő torony, melyben Loser János Rákóczi Ferencz keserűvíz-forrásának szivattyu gépezete van elhelyezve, s melynek tulajdonosa sem fáradságot sem költseget nem kimélt, hogy hazai földünk eme világhírű termékének külsőleg is méltó keretet adjon. A szellem csodálva merül el a természeti erők magasztos működésében, mely e helyen az emberi szenvedések enyhítésére es gyógyítására a vegyi alkatrészek áldásos összetételét fakszítja a föld méhéből. Száz meg száz kéz mozog itt serényen, hogy naponta ezer meg ezer palackot töltsenek meg Loser János forrásából a gyógyerejű Rákóczy Ferencz keserűvízzel. Ezek csakhamar utra kelnek nemcsak szűkebb hazánk minden taja felé, hanem a legtávolabb világrészekbe is. Az orvosi tudomány legkiválóbb tekintélyei ezt itélték legjobbnak az összes hasonló ásványvizek között es felalmutathatlan sikerrel alkalmazták megrögzött székrekedéseknél, vérpangásoknál, máj- es léptululásoknál, a gyomor es a belek idült hurutjánál, idült verkeringési zavaroknál es légzési nehézségeknél; a szív elzsírosodásánál, valamint zsirgyülemleseknel általában aranyeres bántalmaknál; idült kútegeknel es kisebb mérvű görvényes bajokban; a női nemszervek betegségeiben: huykgyülemleseknel, sárgaságnál, köszvényeknel, mikor a kiválasztási es elkülönítési tevékenységet s ezzel az anyagcserét kell gyorsítani. Az emberek százazrei, kik azelőtt évekig szenvedtek az elsorolt bajokban, Loser János keserűvíz forrásának köszönik egészségük teljes helyreálltát. Étvágyhiány, szédülés, vértululás stbek eseteiben elegendő reggel egy pohárnyit inni, es néhány óra múlva mind e bajok megszűnnek.

A valódi Rákóczy Ferencz keserűvíz minden más e nemű viz fölött azon előnnyel bír, hogy bevétele nem kellemetlen es még érzékeny természetek is könnyen elviselik, mivel hatása is minden hellemetlenségek es háborítások nélkül következik be.

Loser János Rákóczy Ferencz keserűvíz-forrását tehát méltán nevezhetjük hazai kincsnek es mindenkinek ajánljuk hogy adandó alkalommal annak gyógyerejét kipróbálja. De hogy biztos legyen a sikerről,

és káros következményeket elkerüljön, vigyázzon arra, hogy az üveg czimkéjén rajta legyen a forrás tulajdonosának neve és aláírása: Loser János, Budapest.

Törvényszéki csarnok.

— **A vásártéri gyilkosság.** A nagybecskereki vásártéri tavaly történt és nagy izgalmat keltett rablógyilkosság ügyében, a szegedi kir. tábla az első bírósági ítéletet megváltoztatta, amennyiben az annak idején a nagybecskereki törvényszék által kötél általi halálra ítélt Sipeczán Vaszát szándékos emberölés és rablás miatt életfogytig tartó fegyházra ítélte, míg a gyilkos szeretőjét Kirtyánszki Drugát 6 hónapi fegyház helyett egy évi fegyházbüntetéssel sújtotta bűnpártolás miatt. Sipeczán Vaszát a gyilkosság büntette alól azért mentette föl, mert a főtárgyalás során nem lett bizonyítva, hogy a tett elkövetését megelőzőleg már elhatározták volna a megölt öreg asszony meggyilkolását.

— **Elítelt feleséggyilkos.** A nagybecskereki kir. törvényszék tegnap tárgyalta Kaderján Juon maczedóniai lakos bűnügyét, ki — mint lapunkban annak idején közölte volt, — február hó 5-ikén részeg fővel agyonverte a feleségét. A tárgyalás során a kir. törvényszék büntető tanácsa (elnök: Duka László; szavazó bírák: Fornszék Béla és Witt László kir. törvényszéki bírók; jegyző: Noa József. Ügyész: Milassin Kálmán kir. alügyész) vadlótta, a rendkívül sok enyhítő körülmény tekintetbe vételével, halált okozó súlyos testi sértés büntette miatt: két évi börtönrre ítélte.

Irodalom és művészet.

* „A paesirtadaltól a szatiráig“ ezim alatt bocsátja sajtó alá a „Kikindai Közlöny“ szerkesztője és lapunk munkatársa Erődi Dániel válogatott költeményeinek egy gyűjteményét huszonöt éves írói munkásságának emlékére. A munkára való előfizetési fölhívás e napokban fog megjelenni és szétküldetni.

Táviratok.

Tüntetés egy szabadelvű parti elnök mellett.

Budapest, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A budapest-józsefvárosi szabadelvű part elhatározta, hogy elnökét Rémi Józsefet ért választási ügyben való megbírságolásért helyt áll, és a büntetés-pénz összegét maga a párt fogja kifizetni.

Az árvamegyei inségesekért.

Budapest, márczius 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az Árvamegyében uralkodó nagy inség enyhítésére festőművészek nagy mozgalmat indítottak és elhatározták, hogy egy-egy műüket adják el az inségesek közt kiosztandó összeg gyarapítására.

Egy fiatal magyar művész halála.

München, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Jankó Elemér Jankó János hirneves festőnk és rajzolónk nagytehetségű fia, ma itt meghalt. A fiatal művész halálát tüdőbaj okozta.

Elfogott maczedóniai szerbek.

Szófia, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Skutáriban tegnap öt maczedóniai szerbet fogtak el. Állítólag ezek lennének a gyilkosai, a sebeiben a napokban elhalt Vulkovics konstantinápolyi bolgár ügyvivőnek. — Stambulov bolgár miniszterelnök, ma ismét több fenyegető levelet kapott.

Natalia.

Páris, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Natalia exkirályné, péntek óta Párisban betegen fekszik.

Az új francia kormány.

Páris, márczius 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az új francia kormány végre megalakult. Elnöke Loubet lett. A Loubet-kormány programja lényegesen különbözik az előbbi kormányokétól. Az egyházi kérdésben mérsékeltbb irányt követ és az egyesületi törvényt visszavonja. Az új kormányt minden párt közönlény ellenséges indulattal fogadja és rosszalják, hogy Constans a kabinetből kimaradt.

Dinamit-merénylet.

Páris, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az itteni spanyol nagykövetség palotájánál, tegnap dinamit-merényletet követtek el. A robbanás jelentéktelen kárt okozott. A merénylet minden valószínűség szerint spanyol anarchisták műve volt.

Megfagyott halászhok.

Bécs, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Neufundlandban tegnap irtózatos hóvihár dühöngött. Ide érkezett jelentések szerint a hóvihár egy egész sereg halászt lepelt meg, kik közül százötven megfagyott.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Effektiv buzaárak folytatólag esésben 10—15 krral olcsóbb. Kínálat alig vétetett figyelembe. Malmok semmiképpen sem részesülnek a vásárlásban. Kínálat erős. Effektiv zab és tengeri 10 krajczárral olcsóbb.

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.20—22.

Buza ősre 9.20—22.

Tengeri máj.—jun. 5.28—30.

Zab tavaszra 5.69—70.

Káposzta repeze 13.25.—30.

A téli vásár.

Nagybecskerek, február 29.

Gyönyörű időjárás kedvezett a közönségnek a vásár kezdetén és ha meg nem erednek a menynek esatornai vásár vasárnapján, ugy olyan élénkség fejlődött volna ki a vételre és eladásra, hogy beillett volna a forgalom bármely nagy város keretébe. Az esős időjárás azonban már nem befolyásolhatta a ló- és marhavásárt, mert az előző napokban oly bő felhajtás volt a környéki községekből, hogy ugy az eladók, mint a vevők meglehettek elégedve az eredménnyel.

Rendkívül élénk volt a lóvásár s határozottan állíthatjuk, hogy régen volt annyi jószág Beeskereken, mint tegnap és tegnapelőtt. A körülbelül 1200—1400 felhajtott, ugyszólván kizárólag igás lovak 60-tól 150 frtig keltek el darabonkint, míg luxus-lovak 300—500 frtig találtak vevőre.

Sertés mintegy 500—600 drb kelt el, leginkább vidéki hizlalók voltak a vevők.

Szarvasmarhában is élénk volt a forgalom. Tehenek 55 frittól 85-ig keltek el darabonkint; igás-ökrök 230—320 fritt páronkint.

A gabnaüzletet teljesen érintetlenül hagyta a vásár; az üzlet a fővárosi tözsde jegyzései következtében teljesen elhanyagolt volt.

Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, február 29. A) Hízott sertésárak: I. Magy. elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 46—46½ kr. — 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 44½—45½ kr. — 3. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 48½—49 kr. 4. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 44—48 kr. 5. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 45½—47 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 45½—46 kr. 7. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 44½—45½ kr. 8. Könnyű (páronkint 220 klgrammig terjedő sulyb.) 45—46 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — kr. 10. Közép (páronkint 250—320 klgr. sulyban) — kr. 11. Könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronkint 240 klgron felüli sulyban) — kr. 13. Könnyű (páronkint 240 klgrig terjedő sulyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 44½—45½ kr. 16. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43½—44½ kr.

Vegyes közlemények.

A magyar korona területén létező vasutak üzletbevételei. A) 1892. évi január hóban: a) M. k. államvasutak 4,619.100 (+ 249.637) frt, kilométerenkint 62½ (+ 28) frt. b) Állami biztosítást élvező vasutak összesen 378.627 (+ 59.690) frt, km.-kint 775 (+ 122) frt. c) Állami biztosítást nem élvező vasutak: mohács-pécsi vasutak 55.659 (+ 12.828) frt, km.-kint 823 (+ 190) frt; déli vasut magyar része 436.759 (+ 33.181) frt, km.-kint 621 (+ 47) frt; győr sopron-ebenfurti vasut 56.118 (+ 10.293) frt, km.-kint 475 (+ 87) frt; fővasutak összesen 5,546.263 (+ 361.629), km.-kint 61.7 (+ 24) frt. d) Helyi érdekű vasutak összesen 472.814 (+ 152.739) frt, km kint 146 (+ 32) frt. e) Valamennyi vasut együtt veve 6,019.077 (+ 524.568) frt, kilométerenkint 500 (+ 21) forint.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(2-ik folytatás.)

II.

Szentpéteri Pétery Oktáv gróf alig volt tíz éves, a midőn anyját elvesztette.

Csaknem az egész környék tudta, hogy a grófnőnek, a ki előkelő származása, óriási vagyona, s magas összeköttetései dacára sem szünt meg egy percze sem férjének gyengéden szerető hitvese, s egyetlen gyermekének jószágos anyja lenni, — halálát ha nem is előidézte, de bizonyára nagyon is siettetette Kristóf gróf lelketlen brutalitása és féktelen vadsága.

A grófnő ez időben már nem volt szép. Sokat betegeskedett, s a szenvedések nyomot hagytak arcán és alakján. Egykor délczeg, karesu, ruganyos termete összeesett, s sápadt, beesett arcát ránczok szeldelték keresztül. Szerette a csendet, a magányt, irtóztott a zajtól, lármától, s egyedüli gyönyörűsége és öröme fiában, Oktáv grófban telt, a kit mindig maga mellett tartott, s a kit nemesen érző szívének minden szeretetével, és imádásával vett körül.

Mindezek dacára elég gyakran megtörtént, hogy Kristóf grófnak mulatozásra, dári-dóra támadt kedve. Ilyenkor a kastélyába gyűjtötte össze a környék minden korhelyét. Az volt a nap, illetőleg éj hőse, a ki inni tudott rogyásig, nem kímélte a hangját, s nem riadt vissza a verekedéstől sem.

Az ilyenfajta mulatozások három-négy napon és éjen át is eltartottak. A mig csak egy ember birta, s a mig cigány és vendég egyképen holtrészezen, öntudatlanul, állat módjára nem hevert szerteszét a kastély minden termében, földön és asztal alatt, az ezrekbe kerülő szőnyegek, vagy a folyosó márvány lapjain.

És a szegény asszonynak, a kinek ereje napról-napra fogyott és hanyatlott, a kit halálos beteggé tudott tenni csak egyetlen egy durván kiejtett szó, vagy hangos kiáltás is, végig kellett nézni ezeket a féktelen orgiákat, s présidálni azokon, mint házi-asszonynak.

A gróf így kívánta, s ellentmondást nem ismert és nem tűrt.

A duszgazdag kényurnak, a kinek szíve nem volt soha, s a ki kihívóan, fennen, istent káromolva tagadta a szerelemnek és szeretetnek létezését, élvezetet okozott minden aljasság látása, s gyönyört minden kín és gyötrelm, a mi szemei előtt ment végbe.

A zaklatott életmód, a kór, a folytonos izgalmak ilyképen rohamosan aláásták a grófnő életerejét és egészségét. És ő nagyon jól tudta, hogy napjai meg vannak számlálva. Jóllehet egy parányi irgalom, egy csekélyke elnézés, gyengédség férje részéről, évekkal hosszabbíthatta volna meg életét, a grófnő ajkai még sem nyíltak soha sem panasza, s soha sem kértek kegyelmet. Hiszen egész valója, egész lényé egy szív-
szakgató panasz volt, s ha a gróf szeméből,

bágyadt, bánatos tekintetéből nem tudta kiolvasni fájdalmait, szenvedéseit, mit értett volna meg a szavakból?

A világ javaival bőven megáldott, de e mellett mégis felette szegény asszony teljes megnyugvással, odaadással viselte el sorsát, s csak egyet kért az égtől: hogy gyermeke is ne legyen szörnyeteggé.

Ezért tartotta folyton maga mellett gyermekét. Ezért igyekezett minden erejével, minden hitével gyermeke lelkébe átplántálni mindazt a nemességet, jószágot, nagylelkűséget, melylyel az ő szíve el volt telve.

És Oktáv gróf tényleg soha nem szerette atyját. Kis szívének egész szeretetével anyján csüggött. Vele busult s vele örült, ha olykor olykor, nagy néha valami öröm érte őket.

Atyja látása félelmet, rettegést költött benne, de vonzalmat, szeretetet soha. Engedte, hogy atyja hébe-korba megcsókolja, de sietett letörölni arczáról a csók nyomát s örömet nem érzett utána soha.

Egyébként a gróf maga sem sokat törődött fiával. Gyakran napokig sem látta. Az pedig, hogy a gyermek hova és miként fejlődik, mivé lesz, miként nevelődik, éppen-séggel nem érdekelte.

A grófnő halála után egyedül maradtak. Az ifju gróft a nevelők egész raja vette körül.

A tudományt eltanulta tőlük, de lelke szabadon fejlődött, azokon a nyomokon, a melyekre anyja vezette, a kinek emlékére csak könnyes szemekkel, fájó szívvel tudott visszagondolni.

Ábrándos, szótlán magányt kedvelő gyermek volt s ilyen maradt, mint ifju is. Virágait ápolta, madarait etetgette s könyveivel mulatott. Különös előszeretettel a történelemmel és filozófiával foglalkozott, jóllehet zsenge koránál fogva csak hézagosan, alig-alig érthette meg a lét nagy kérdéseivel foglalkozó szellemóriások munkáit, melyeket pedig annyira kedvelt.

De foglalkozott velük, nagy figyelemmel olvasta minden betűjüket s egy-egy nagy, homályba burkolt vagy merészen kimondott gondolat felett gyakran napokig elgondolkozott.

Ilyenképen aztán lassanként teljesen ellentéte lett atyjának, a ki soha sem olvasott semmit s a ki előtt a legostobább és legléhább időtöltés a tanulás volt.

Más színben látta a világot, másképp az embereket. Tele volt szeretettel, jószággal, részvétellel. Gyönyörűsége volt felszárítani a szenvedők könnyeit s felemelni, vigasztalni, új életre bátorítani az elbukottakat.

A mennyire kötött s korlátok közt mozgó volt az atyja gondolkozása, annyira szabadon, korlátot nem tűrve, előítéletektől menten gondolkozott ő.

A mikor ifjává cseperedett s betöltötte 17-ik évét, atyja gyakran igyekezett őt bevinni a maga társaságába. Az ifju azonban csaknem mindig talált valami kibuvót, s ha olykor-olykor mégis atyja czimborái közé keveredett, olyan módon viselte magát, hogy azok nem igen kívánczokak többé jelenléte után s inkább féltek tőle s respektálták, mint szerették.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.57	0.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	8.19
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.16
Szécsány	érk.	9.29	4.30

Párdány l. alul			
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.20	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.13
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz Nagy-Becskerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.36
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.55	3.15
Nagy-Margita	"	6.14	3.23
Zichyfalva	"	6.15	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46

Párdány l. alul			
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa	"	8.18	5.10
*Lajosmajor	"	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
Lázárföld	"	8.51	5.37
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	9.22	6.04
Nagy-Becskerek	érk.	—	6.08

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.		7.00	7.45
Temesvár "		9.30	—
Nagy-Kikinda	"	9.50	11.30
Karlova	"	3.30	3.30
Beodra	"	4.34	4.11
Török-Becse—Aracs	"	4.53	4.28
Kumán	"	6.03	5.02
Melencze	"	6.33	5.28
Ellemér	"	7.07	5.42
Nagy-Becskerek	érk.	7.35	6.01
Nagy-Becskerek	"	7.59	6.18

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.35
Melencze	"	7.11	8.08
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.14
Beodra	"	8.27	10.00
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.12
Temesvár "	"	—	4.40
Budapest "	"	2.05	7.20
Budapest "	"	8.40	—

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája,
könyv-, mű-, zenemű-, papir-, írószerkereskedés
és nyomtatványraktár

Nagy-Becskereken

ajánkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és izléses elkészítésére.